

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر عناصر معماری ایرانی بر اجتماع پذیری مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا ندایی زاده - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر

آرزو وفايي - دکتری معماری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

همزمان با رشد سریع مجتمع های مسکونی و توسعه کالبدی آن ها گاهی شاهد افول کیفیات محیطی فضاهای مسکونی هستیم که خود باعث بروز بحران های مختلفی در زندگی شده است. امروزه معضلات آپارتمان نشینی طیف وسیعی از ناراحتی های روانی چون: استرس، اضطراب، افسردگی را شامل می شوند. هدف از این پژوهش بررسی تفاوت مولف های کالبدی معماری در کاهش افسردگی و اضطراب در مجتمع های مسکونی پراکنده، نواری و متمرکز بود. جامعه آماری این پژوهش ۳۴۰۰ نفر از ساکنان ۹ مجتمع مسکونی در شهر تهران بودند. نمونه گیری از نوع تصادفی ساده و با استفاده از جدول مورگان به تعداد ۳۴۰ نفر انجام شد. جهت ارزیابی اطلاعات از پرسشنامه محقق ساخته (مولفه های کالبدی معماری در سلامت روان) که روایی آن توسط ۲۰ نفر از اساتید و کارشناسان حوزه معماری انجام شد و دارای پایایی ۰،۸۰۹ و پرسشنامه اضطراب موقعیتی خصیص های پایایی - ۰،۹۰ و پرسشنامه بک با پایایی ۰،۹۳ جهت ارزیابی افسردگی استفاده شد. جهت تحلیل داد های پژوهش از آزمون های همبستگی پیرسون و رگرسیون در نرم افزار اس.پی.اس.اس نسخه ۲۵ استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که همه مولفه های کالبدی بین گونه های مختلف مجتمع مسکونی پراکنده، نواری، متمرکز و استرس و افسردگی همبستگی وجود دارد. همچنین تحلیل نتایج پژوهش مشخص می کند که هممولفه های کالبدی مجتمع مسکونی در مجتمع های پراکنده بیشتر میتواند در کاهش، ضریب رگرسیونی بتا ۰،۵۵۰ و در کاهش افسردگی با ضریب / استرس با ضریب همبستگی - ۰،۷۸۴، ضریب رگرسیونی بتا ۰،۵۷۴ به نسبت نواری و متمرکز موثر باشند.

کلمات کلیدی:

مسکن هویت ملی مولفه های کالبدی مجتمع مسکونی مجتمع مسکونی پراکنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881546>

